

sige, at de ere tilfældigt valgte, thi der er netop taget en Kommune med en høj Skatteprocent og en med en lav. Forholdet er altsaa det, at i Kommunen med den lave Skatteprocent udgør det Antal Børn, der kan falde ind under Lovforslaget, godt 11,2 pro mille af Befolkningen, medens Antallet i Kommunen med den høje Skatteprocent er over 29 pro mille af Befolkningen. Hvis man, for ikke at stole for meget paa Forholdene i en enkelt Kommune, tager 3 Kommuner med en Skatteprocent af omkring 7, nemlig 6,6, 7 og 6,8 og ser paa Gennemsnittallet for disse 3 Kommuner i Ribe Amt, saa er Promillen 21,1. Det maa erindres, at jeg nævnedes den højeste Promille, som var 29, men for disse 3 Kommuner med den høje Skatteprocent er Promillen for Enkers og Enkemænds Børn under 15 Aar 21,1, medens for 3 Kommuner med en lav Skatteprocent, nemlig 1,8, 2 og 2,4, Gennemsnittet af Promillen kun er 12,5. Jeg skal indskrænke mig til at nævne disse Tal, der vise, at det er rigtigt, hvad jeg sagde i Gaar, at jo mere bebyrdet en Kommune er, jo flere Børn findes der i den, og jo mere trængende er den antagelig ogsaa. Og det skulde undre mig, om der ikke, hvis vi nu skyde Amtsrepartitionsfonden ud som deltagende i Udgifterne, i Ribe Amt eller et andet Amt vilde blive ret talrige Eksempler paa, at en Kommune, i hvilken der f. Eks. findes en Snes Børn, der skulle have Underholdsbidrag, naar den ser paa, at man i en anden Kommune kun har et eller to Børn, skriver til Amtet, om det ikke vilde finde det passende at tage sin Part af de meget store Udgifter, som denne Kommune har her i Sammenligning med de andre. Jeg har villet benytte Lejligheden til, da Materialet er kommet til Veje, at dokumentere, at det ikke har været uden Begrundelse, at vi have taget denne Stilling i Ministeriet, men jeg erkender, at det ikke er noget Hovedspørgsmaal. Jeg har troet, at det var en Imødekommen af Befolkningens Ønsker, navnlig i Landkommunerne, men det er af den Slags, vi sagtens kunne komme ud over.

Det samme gælder om, hvor megen Refusion der skal kræves fra Forsørgelseskommunen. Jeg sagde i Gaar, at jeg ikke havde fundet Anledning til at fravige det, som hidtil var gældende, idet jeg gaar ud fra, at det Spørgsmaal vil blive afgjort, naar den paagældende Kommission har afgivet sin Betænkning. Det er ikke Kommissionen og Rigsdagen, der skulle afgøre, om der skal foretages Forandring i de

mellem Kommunerne gældende Refusionsregler. Men vil man her indsætte noget andet, som skal gælde, indtil vi faa en almindelig Revision af Refusionsreglerne, er det af forholdsvis ringe Betydning. Men dette Lovforslag er ikke noget Forsørgelseslovforslag i al Almindelighed, det er kun et Lovforslag om dette specielle Forhold, og der have vi helt igennem holdt os til de gældende Regler om Forsørgelse, Refusion o. s. v.

Jeg er enig med det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorsen) i, at vi maa se at blive staaende ved de 250,000 Kr., der nu i Henhold til Lov om Hjelpekasser kunne ydes til Kommunerne. Vi have for indeværende Aar ingen Ret til at yde mere end 250,000 Kr., idet Loven herom ikke blev gennemført i Landstinget, medmindre man vilde medregne det Beløb, der er opsparet fra tidligere Aar. Men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Jeg haaber, som sagt, at der ikke bliver Tale om at yde mere til Hjelpekasserne, naar vi ere komne ud over dette Aar, end de 250,000 Kr., der staa i Loven.

Det ærede Medlem fra Svendborg (Wenzel Neergaard) mente, at man ikke kan gaa ud fra, at de Tal, jeg har opgivet, passe, men at man maa regne med, at det gaar her som ved Alderdomsunderstøttelsesloven, hvor Udgifterne i høj Grad oversteg, hvad man den Gang jugerede. Jeg gør opmærksom paa, at det samlede Antal af Enkers og Enkemænds Børn jo ikke kan blive ret meget større, end det nu er opgivet. I Henhold til Oplysningerne er det med et rundt Tal 38,000, hvoraf jeg har regnet med de 30,000. Der er altsaa kun 8,000 tilbage, med Hensyn til hvilke der kunde være Tale om, at de kunde komme ind under Loven. Men man vil dog ikke tænke sig Muligheden af, at Enker eller Enkemænd, der have en Indtægt af 2,000 eller over 2,000 Kr., ville falde ind under Loven. Hvis man virkelig drister sig til at fremsætte den Tanke, saa maa man dog huske, at Tallet ikke kan gaa udover de 38,000. Det er ikke saaledes som ved Alderdomsunderstøttelsesloven, idet man da regnede med, at det kun var en ringe Part af de 60aarige, der vilde søge Alderdomsunderstøttelse, men det viste sig imidlertid, at mange flere gjorde det. Her kan det kun tænkes, at Tallet vil stige, hvis der bliver flere Enker eller Enkemænd, eller der bliver født flere Børn. Men Oplysningerne fra Statistisk Bureau have i de senere Aar snarere vist det mod-